

Arrest

nr. 279 650 van 27 oktober 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. SOETAERT
De Selliers de Moranvillelaan 84
1082 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mauritiaanse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 februari 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 februari 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. SOETAERT verschijnt voor verzoeker en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 februari 2022 legde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) aan verzoeker het bevel op om het grondgebied te verlaten.

Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ AMOW op 07.02.2021 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: M. Voornaam: D. S. R. Geboortedatum: [...]1983 Geboorteplaats: Mauritius

Nationaliteit: Mauritius

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2),

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten, uiterlijk op 07.02.2022.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna ‘de wet’) en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

- *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.*
- *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste wegens opzettelijke slagen en verwondingen. (PV HV.43.LE.001199/2022 van de politiezone van PZ AMOW.) Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart samen te wonen met een Belgisch onderdane, tevens 8 maand zwanger van hem. Echter verklaart betrokkene partner geen contact meer met hem te willen hebben gezien zijn agressief gedrag ten opzichte van haar. Betrokkene heeft nooit gedurende zijn verblijf in het Rijk een aanvraag gezinshereniging ingediend. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden. De schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- *Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*
- *Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.*

Er bestaat een risico op onderduiken:

1 ° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste wegens opzettelijke slagen en verwondingen. (PV HV.43.LE.001199/2022 van de politiezone van PZ AMOW.) Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.”

Op 7 februari 2022 legde de gemachtigde verzoeker een inreisverbod op van drie jaar.

Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ AMOW op 07.02.2022 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : M.

voornaam : D. S. R.

geboortedatum : [...]1983

geboorteplaats : Mauritius

nationaliteit : Mauritius

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 07.02.2022 gaat gepaard met dit inreisverbod/2'

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- *1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan ;*

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste wegens opzettelijke slagen en verwondingen. (PV HV.43.LE.001199/2022 van de politiezone van PZ AMOW.)

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart samen te wonen met een Belgisch onderdane, tevens 8 maand zwanger van hem. Echter verklaart betrokkenes partner geen contact meer met hem te willen hebben gezien zijn agressief gedrag ten opzichte van haar.

Betrokkene heeft nooit gedurende zijn verblijf in het Rijk een aanvraag gezinshereniging ingediend. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden. De schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

2. Onderzoek van het beroep

In het tweede middel voert verzoeker onder meer de schending aan van de artikelen 74/11 en 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Hij licht het tweede middel toe als volgt:

"La partie adverse a motivé de manière identique ces deux décisions.

L'ordre de quitter le territoire est fondé sur l'

- Article 74/14 §3. 1° : Il existe un risque de fuite.
- Article 74/14 §3. 3° : Le ressortissant d'un pays tiers constitue une menace pour l'ordre public.

Cette disposition précise :

Art. 74/14.[1 § 1er. La décision d'éloignement prévoit un délai de trente jours pour quitter le territoire.

§ 2. Aussi longtemps que le délai pour le départ volontaire court, le ressortissant d'un pays tiers est protégé contre un éloignement forcé.

Pour éviter le risque de fuite pendant ce délai, le ressortissant d'un pays tiers peut être contraint à remplir des mesures préventives.

Le Roi définit ces mesures par un arrêté délibéré en Conseil des ministres.

§ 3. Il peut être dérogé au délai prévu au § 1er, quand :

1° il existe un risque de fuite, ou;

2° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas respecté la mesure préventive imposée, ou;

3° le ressortissant d'un pays tiers constitue une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale, ou;

4° ...

Dans ce cas, la décision d'éloignement prévoit soit un délai inférieur à sept jours, soit aucun délai.

L'annexe 13 sexies est fondée sur l'article 74/11 on présume § 1 er al 2 1 ° [- 1° Aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire]

Cette disposition précise :

Art. 74/11. § 1er. La durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres

à chaque cas.

La décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de maximum trois ans, dans les cas suivants :

1° lorsqu'aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire ou;

2° lorsqu'une décision d'éloignement antérieure n'a pas été exécutée.

[...]

A Dans un premier temps et au vu de l'interaction de ces dispositions il convient de s'interroger de l'adéquation et de la proportionnalité du risque de fuite et /ou de la question de l'ordre public.

A 1 Suite à l'accident du 6 février dernier, monsieur sera hospitalisé (amené par la police à l'hôpital) [et devra subir sous peu nouvelle intervention chirurgicale]. Au vu de cette vulnérabilité qui a été constatée par la police : existe-t-il un risque de fuite qui justifiait qu'il devait quitter sur le champ ? Alors qu'une opération chirurgicale s'avère indispensable.

Le raisonnement retenu n'est donc pas adéquat.

D'autant qu'à la lecture du PV de Monsieur, la partie adverse en avait été informée :

Q: Vous êtes au courant du fait que votre mâchoire est cassée suite à une chute avec votre step?

R: Oui, la police m'a apporté à l'hôpital de Asse et le docteur m'a informé du fait que ma mâchoire est cassée et que je dois me laisser opérer.

A. 2. Nous présumons que la partie adverse a reçu le PV du requérant. Dans le cadre de la procédure pénale qui a été ouverte, le requérant a une obligation de demeurer sur le territoire :

Extrait du PV : Q: Vous me mettez au courant de la décision du magistrat de garde: vous pouvez me mettre en liberté, mais je dois résider chez ma soeur à Asse.

Il y a donc une contradiction entre une ordonnance d'un magistrat et une administration. En tout état de cause, il n'y a aucune motivation pourtant essentielle sur ce point (et qui ne tient compte des effets d'un éloignement sur une ou plusieurs procédures)

Le raisonnement retenu n'est donc pas adéquat.

A.3. Il existe à ce jour deux déclarations (pv) de deux personnes vivantes maritalement. Il est entendu tout d'abord que le magistrat pénal souhaite que des devoirs complémentaires soient établis avant d'apprécier une éventuelle culpabilité du requérant [voir de Madame R. pour déclarations calomnieuses notamment]. Appréciation qui tiendra compte également du casier judiciaire de la dame R. c'est-à-dire après un examen individuel et complet de la situation.⁴

Il n'est donc pas établi – tant s'en faut – qu'il constitue une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale qui ne peut être déduite d'une seule déclaration unilatérale sans tenir compte des déclarations du requérant

On doit aussi retenir que l'analyse retenue ne démontre pas un examen individualisé de la menace que représenterait [quod non] le requérant pour l'ordre public tenant compte des circonstances de l'espèce – ce qui est contraire au droit de l'Union.

B. Nous devons également retenir que nous nous trouvons ici face à une violation du procès équitable [principe général de droit notamment] dans la mesure où ni le requérant ni son conseil ne sont en possession d'une copie du PV établi, lié d'une part à la spécificité de la procédure (requête en suspension) et d'autre part à la définition retenue de l'extrême urgence.

C. En toute hypothèse, il convient de retenir que la partie adverse était au fait de l'existence d'un enfant à naître (8 mois l'accouchement ayant été prévu pour ce 10 mars 2022).

Il est reconnu que cet enfant est bien titulaire de droit et le sera sûrement le 10 mars 2022.

Certains estiment, à juste titre en l'espèce, que « l'enfant dont une femme est enceinte est présumé né chaque foi que son intérêt l'exige »

Il est manifeste que l'intérêt de l'enfant se doit d'être reconnu en l'espèce [cf infra].

Soit nous nous plaçons sur des éléments purement factuels et nous constatons que cet élément essentiel n'a pas été pris en compte par la partie adverse ce qui vicie manifestement la motivation.

Soit si nous plaçons sur un plan juridique, d'une part on ne retrouve aucune motivation sur la naissance de l'enfant 56 et d'autre part qu'il existe effectivement de facto une présomption de vie familiale.

- Quant à la notion d'ordre public

a. Il ressort des travaux parlementaires de la Loi du 24 février 2017 que le législateur a souhaité s'en référer à l'arrêt Zh. et O., du 11 juin 2015, C-554/13 7 Elle nécessite au minimum l'existence d'une menace réelle, actuelle et suffisamment grave, affectant un intérêt fondamental de la société. Elle doit être interprétée strictement et appréciée in concreto, dans le respect du principe de proportionnalité.

Il ressort de ce qui précède que ni le risque de fuite ni la menace actuelle ou réelle ne pourrait être établi comme permettant de fonder l'article 74/14 § 3 1° et 3° Les motivations retenues ne sont également pas conformes à l'article 74/13 de la loi :

Art. 74/13. Lors de la prise d'une décision d'éloignement, le ministre ou son délégué tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant, de la vie familiale, et de l'état de santé du ressortissant d'un pays tiers concerné.

Comme rappelé ci avant il n'a pas été tenu compte de l'état de santé du requérant et surtout de l'intérêt de l'enfant. Nous ne parlons donc pas de la vie familiale avec sa soeur qui a pu redevenir effective depuis 5 ans – ce qui a été également ignoré.

Il est entendu que le rôle du requérant s'avérera nécessaire auprès de son enfant. Madame avait déjà retenu trois enfants. La première refuse tout contact avec sa mère, les deux suivants ne lui sont confiés qu'un week-end sur deux dans l'attente d'une expertise ordonnée par le tribunal de la famille. La présence de Monsieur sera aussi plus que probablement nécessaire (indispensable) pour s'assurer de l'intérêt de cet enfant.

c) de l'état de santé du ressortissant concerné d'un pays tiers, et respectent le principe de non-refoulement.»

Pour autant qu'il puisse être reconnu comme justifié – quod non - l'absence de délai, il convient de retenir que la longueur de l'interdiction d'entrée n'est certes pas proportionnelle.

Si la décision n'a pas été prise avec soin, elle ne tiendra pas compte de toutes les circonstances propres du cas d'espèce pour justifier la durée maximale de cette interdiction.

Au demeurant dans le cas d'espèce rien ne se justifiait d'écarter le principe audit pater 8/ou celui d'être entendu

Il ressort de ce qui précède que les décisions se doivent d'être suspendues et annulées"

Verzoeker wijst erop dat de gemachtigde beide bestreden beslissingen op dezelfde wijze heeft gemotiveerd.

Hij wijst er in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet op dat er in casu geen rekening gehouden werd met zijn gezondheidstoestand. Ook wat betreft de duur van het inreisverbod, stelt verzoeker dat dit disproportioneel is. Dit inreisverbod werd niet op zorgvuldige wijze vastgesteld, rekening houdend met alle elementen eigen aan de zaak om de maximale duur van het inreisverbod te verantwoorden. Verzoeker wijst daarbij op een accident op 6 februari '22 waarbij hij moest verzorgd worden in het ziekenhuis van Asse, hij werd immers door de politie naar het ziekenhuis gebracht. Hij vervolgt dat hij bovendien binnenkort ook gehospitaliseerd moet worden. Verzoeker voegt dienaangaande stukken bij het verzoekschrift.

Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten, wijst de Raad er met verzoeker op dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Uit de eerste bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde heeft rekening gehouden met het gezinsleven van verzoeker, evenals met de vergevorderde zwangerschap van zijn partner. Echter, er blijkt niet dat rekening is gehouden met verzoeker zijn gezondheidstoestand op het ogenblik van het nemen van de beslissing. Er blijkt evenmin uit het administratief dossier zelf dat de gemachtigde heeft rekening gehouden met de gezondheidstoestand aangezien het dossier bijvoorbeeld geen nota op grond van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bevat. De overwegingen die de Raad in het administratief dossier aantreft van de gemachtigde die de beslissingen heeft genomen luiden enkel: *"Onverwijderbaar volgens landentabel, Heterdaad pv 43, Volgens dossier geen lopende aanvraag tot verblijf, Resultaat: bijlage 13, onmiddellijk met irv 3 jaar."* Hieruit blijkt geen onderzoek in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Nochtans blijkt uit het administratief rapport van de federale politie van 6 februari 2022, ingevoerd op 7 februari 2022, dat zich in het administratief dossier bevindt en waarop de gemachtigde zich heeft gesteund, dat er door de politie wordt geattesteerd: *"M.D.S. blijkt gewond in zijn gezicht tengevolge van zijn val met de elektrische step en wordt meegenomen naar het ziekenhuis OLV Asse ter verzorging. Om 22:50 werd de verzorging afgerond en betrokkene blijkt zijn kaak te hebben gebroken. Hiervoor zou hij geopereerd moeten worden en bij een eventuele vrijlating zich moeten aanbieden bij OLV Aalst."*

Deze gegevens waren gekend door de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissingen, doch er blijkt niet dat de gemachtigde hiermee heeft rekening gehouden bij het nemen van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Er blijkt bijkomend ook dat de gemachtigde in het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten enkel melding maakt van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op een inreisverbod, en niet van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de eerste bestreden beslissing kan een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, in de aangegeven mate, aangenomen worden.

In de nota met opmerkingen onderstreept verweerder dat het in de eerste plaats toekomt aan degene die zich wil beroepen op de bescherming voorzien in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet om aan de hand van concrete gegevens aan te tonen dat hij zich daadwerkelijk bevindt in een van de in dit artikel vermelde situaties. In casu zou verzoeker zich beperken tot loutere beweringen. Verder herhaalt verweerder dat verzoeker compleet in gebreke blijft te concretiseren op welke wijze zijn gezondheidstoestand van die aard is dat de gemachtigde onterecht besloten heeft de bestreden beslissingen uit te vaardigen. De Raad

kan in theorie volgen dat het in de eerste plaats toekomt aan degene die zich wil beroepen op de bescherming voorzien in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet om aan de hand van concrete gegevens aan te tonen dat hij zich daadwerkelijk bevindt in een van de in dit artikel vermelde situaties, doch in geen geval dat verzoeker dit niet zou aangetoond hebben, nu duidelijk blijkt dat verzoeker concrete elementen aangaande zijn gezondheidstoestand heeft aangehaald. Hij heeft uitdrukkelijk gewezen in zijn betoog op het accident dat hij op 6 februari 2022 heeft gehad met zijn step waardoor hij zijn kaak had gebroken, hij naar het ziekenhuis in Asse werd gebracht en de dokter hem had geïnformeerd dat een operatie noodzakelijk was. Hij citeert daarbij concreet uit een bijlage 01 bij het PV 001207/22 van 7 februari 2022, dat hij bij zijn verzoekschrift ook voegt. Hiermee toont hij zijn belang aan bij zijn betoog, aangezien hij wat betreft zijn gezondheidssituatie relevante feiten heeft aan te halen en toont hij aan dat zijn betoog aangaande zijn gezondheid geen loutere bewering betreft.

Zoals supra aangehaald, blijken deze elementen ook uit het administratief rapport waarop de gemachtigde zich heeft gesteund voor het nemen van de bestreden beslissingen.

Verder stelt verweerder in de nota dat verzoeker geen belang zou hebben bij de kritiek omdat de medische problematiek waarop verzoeker zich beroept, inmiddels al behandeld is omdat uit een medisch attest blijkt dat verzoeker op 17 februari 2022 zou worden opgenomen voor behandeling. De Raad kan dit niet volgen aangezien uit het stuk enkel blijkt dat verzoeker op 17 februari 2022 zou geopereerd worden in het Universitair Ziekenhuis te Brussel waarbij een verblijf van een of meerdere nachten noodzakelijk is. Verweerder kan er in de nota niet op vooruit lopen wat het gevolg van die medische ingreep zou zijn en of al dan niet daarmee op vlak van gezondheidsredenen geen medische problematiek meer zou bestaan of afdoende behandeld zou zijn.

Geheel ten overvloede blijkt hieruit ook dat verzoeker een punt heeft waar hij erop wijst dat na zijn accident op 6 februari 2022 hem werd gecommuniceerd dat een operatie noodzakelijk was aan zijn kaak en hij aldus bezwaarlijk op 7 februari 2022 “onmiddellijk” gevolg kon geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten (omwille van een risico op onderduiken). Er blijkt aldus ook geen rekening gehouden met de gezondheidstoestand bij het ontzeggen van de vrijwillige vertrektermijn, dat de enige rechtsgrond vormt voor het inreisverbod.

Het betoog van verweerder doet geen afbreuk aan de vastgestelde schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft het bestreden inreisverbod merkt de Raad op dat dit stelt: “*de beslissing tot verwijdering van 07/02/2022 gaat gepaard met dit inreisverbod*”.

Artikel 74/11, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarnaar in het bestreden inreisverbod uitdrukkelijk wordt verwezen, bevestigt dat: “*De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod (...)*”.

De Raad stelt dat de beslissing houdende de afgifte van het inreisverbod te scheiden is van de beslissing tot verwijdering in die zin dat zij op afzonderlijke motieven zijn gesteund en dat het bevel om het grondgebied te verlaten op grond van eigen motieven ook zonder inreisverbod kan blijven bestaan. Omgekeerd is echter geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nrs. 227.898 en 227.900).

Nu de beslissing tot verwijdering van 7 februari 2022, waarop het bestreden inreisverbod expliciet steunt, supra onwettig werd bevonden hetgeen aanleiding geeft tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, moet ook het bestreden inreisverbod worden vernietigd.

Verder voert verzoeker ook de schending aan van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.”

Uit de aanhef van deze bepaling blijkt inderdaad dat voor het bepalen van de duur van een inreisverbod moet rekening gehouden worden met de specifieke omstandigheden van het geval.

In de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, wordt eveneens gesteld dat artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet een onderdeel betreft van de omzetting van de Terugkeerrichtlijn. In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding m.b.t. artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt: *“de richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert” (Parl. St. Kamer, 2011-2012, nr. 53K1825/001, 23).*

In casu heeft de gemachtigde bij het bepalen van de duur van het inreisverbod rekening gehouden met verschillende elementen eigen aan de zaak, maar betrof verzoekers gezondheidstoestand ook een pertinente specifieke omstandigheid eigen aan het geval, waarmee de gemachtigde ook in deze beslissing geen rekening heeft gehouden. Zoals verzoeker aanvoert, kan de Raad in casu bijgevolg niet vaststellen dat voor de maximumduur van drie jaar op zorgvuldige wijze werd rekening gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan het geval.

Een schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet wordt in de aangegeven mate ook aangenomen.

In de nota met opmerkingen citeert verweerder de motieven uit het bestreden inreisverbod aangaande de duur van drie jaar en stelt hij dat de gemachtigde afdoende ingaat op de specifieke omstandigheden die de situatie van verzoeker kenmerken. Verzoeker zou met zijn vage beschouwingen niets anders aantonen. Anders dan verweerder stelt, heeft verzoeker zich in casu niet beperkt tot vage beschouwingen. Hij heeft concreet op zijn gezondheidssituatie gewezen, heeft daarbij zoals supra uiteengezet zijn belang aangetoond en er bleek uit het administratief dossier dat in het administratief rapport heel duidelijk van die gezondheidsproblemen en nood aan operatie door de politie gewag werd gemaakt en de gemachtigde hiervan kennis had. Er blijkt noch uit de motieven van het inreisverbod, noch uit een of andere nota in het dossier dat voor de duur van het inreisverbod met de gezondheidssituatie van verzoeker werd rekening gehouden.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan het voorgaande.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 februari 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES